

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Să iubim

pe Domnul Nostru Isus Hristos!

PARTEA II.

(Urmare.)

De aceea El a așezat preasfânta Taină a Cuminecăturii în ziua mai înainte de moartea lui, și ne-a poruncit că decâteori vom mânca pâinea aceasta și vom bea din paharul acesta, să ne aducem aminte de moartea sa. — De aceea lui Isus Hristos îi plac foarte mult aceia, cari adeseori se gândesc la patima sa; căci tocmai pentru aceasta s'a lăsat ca Taină pe altarele noastre, ca noi să avem o neîntreruptă, neîncetată și sfântă pomenire de ceea ce a pățit pentru noi, și așa tot mereu să crească întru noi iubirea față de Dânsul. — Sfântul Francisc de Sales numește muntele Calvariei *muntele iubitorilor*. Nu e cu puțință a-ți aduce aminte de acel munte, și a nu iubi pe Isus Hristos, care a voit să moară acolo pentru iubirea noastră.

Oh Dumnezeu! pentru ce oamenii nu iubesc pe acest Dumnezeu, care atâtea a făcut pentru a fi iubit de oameni? Înainte de întruparea Cuvântului, putea să se îndoiască omul, că oare Dumnezeu iubește pe om cu adevărată iubire; dar după venirea Fiului lui Dumnezeu, și după ce El a murit pentru iubirea oamenilor, cum mai putem să ne îndoim? Omule, zice Sf. Toma de Villanova, privește aceea Cruce, acele dureri și aceea moarte amară, care pentru tine a suferit-o Isus Hristos! după atari și atâtea dovezi a iubirei sale, nu mai poți avea nici o îndoială, că El te iubește, și încă te iubește foarte mult. — Iar Sfântul Bernard zice: că strigă crucea, și fiecare rană a Răscumpărătorului nostru, pentru a ne face să înțelegem, să pricepem iubirea, ce ne-o poartă. —

În această mare taină a răscumpărării omenești, trebuie să cumpănim gândul și iubirea ce le avu Isus Hristos de a găsi deosebite chipuri pentru ca noi să-l iubim. — Dacă El voia să moară ca să ne mântuiască, ajungea să moară deodată cu ceilalți prunci ucși de Irod. — Dar n'a voit să moară atunci, ci înainte de a muri, a voit să petreacă o viață plină de năcazuri și de suferințe; și în această viață a sa, pentru ca să ne tragă la iubirea sa, a voit să ni se arate în atâtea forme deschilinite. Mai întâi ni s'a arătat născut prunc sărac în o peșteră — în un grajd de dobitoace, apoi ni se arată ca un tinăr ucenic în o odaie de lucru a unui meșter de lemn, și în sfârșit ca un judecat de vinovat la moartea Crucii... Dar înainte de a muri pe cruce, a voit să ia alte deosebite forme stârntoare de milă, și toate aceste le-a luat, pentru ca noi să-l iubim. A voit să se arate în grădina Maslinilor asudând sudori de sânge, ca și când ar trage atunci de moarte; apoi în divanul lui Pilat, sfâșiat de biciuri; mai încolo batjocorit ca un Împărat de răs cu o trestie în mână, o zdreanță de haină mohorâtă pe spate și o cunună de spini pe cap; pe mijlocul străzii publice — tras la moarte cu crucea pe spate, și în sfârșit pe muntele Calvaria spânzurat pe Cruce — și pironit cu patru cuie mari... E vrednic ori nu să fie iubit de noi un Dumnezeu, care a voit să sufere atâtea chinuri și munci groaznice — pentru ca să-și dobândească iubirea noastră? Părintele Ioan Ricoleu zicea: *Eu n'aș face alt ceva, decât să plâng de iubire pentru un Dumnezeu povățuit de iubire să moară pentru mântuirea oamenilor!!*

Sfântul Bernard zice: „Mare lucru și scump lucru este iubirea”. — Solomon vorbind despre înțelepciunea dumnezească, care este sfânta iubire, o numi comoară ne-

mărginită, pentru că cel ce are iubirea sau dragostea, se împărtășește de prietănia lui Dumnezeu. — Sfântul Toma de Aquino ne învață că dragostea este nu numai împărtășeasa tuturor virtuților, ci este și aceea virtute, care acolo unde stăpânește, trage după sine toate celelalte virtuți ca în tovărășia sa și pe toate le îndreaptă pentru ca să ne unească tot mai tare cu Dumnezeu; dar dragostea este anume aceea virtute, care ne unește cu Dumnezeu, cum zice Sf. Bernard. — Apoi în multe locuri din Sfânta Scriptură ni se spune că Dumnezeu iubește pe cei ce îl iubesc pe Dânsul. — Aceasta este frumoasă unire sau împreunare — pe care o lucrează dragostea: unește sufletul cu Dumnezeu. — Pe lângă aceea iubirea ne dă putere de a face și a suferi ori ce lucru mare pentru Dumnezeu. — Sfântul Augustin scrie, că nu este nici un lucru atât de greu, care să nu se biruiască prin căldura iubirii, pentru că — după cum zice Sfântul, întru ceace se iubește, ori nu se simțeste oboseala, ori înșas osteneala e iubită. —

Să auzim zice Sfântul Ioan Gură de aur despre ceea ce face dumnezeasca iubirea în acele suflete, în cari stăpânește: „Când iubirea lui Dumnezeu s'a înstăpânit asupra unui suflet, produce în dânsul o nesăturată dorință de a lucra pentru cel iubit; așa că pentru multele și marile fapte, ce le săvârșește, și pentru vremea cea multă, ce o întrebuințează în serviciul său, totul i se pare o nimica, și tot mereu să năcăjeste că face puțin pentru Dumnezeu, și dacă ar fi iertat să moară și să se nimicească pentru Dânsul, ar fi îndestulită. — De aceea el se socotește netrebnic în tot ceea ce face, pentru că învățându-l iubirea aceea de ce Dumnezeu este vrednic, la lumina aceea strălucitoare, vede toate scăderile lucrărilor sale... cunoscând că este foarte puțin și de jos ceea ce face el pentru un Domn atât de mare.“ —

Sf. Francisc de Sales — scrie: Oh! cât de mult se înșeală acela, care pune sfințenia în alt ceva decât în iubirea lui Dumnezeu! „O seamă de inși (scrie acest Sfânt) pun sau așează desăvârșirea în pocăințe aspre, alții în rugăciune, alții în cercetarea deasă a sfintelor Taine. — Eu, cât este întru mine, nu cunosc altă desăvârșire, decât aceea de a iubi pe Dumnezeu cu toată inima, pentru că toate celelalte virtuți fără de iubire nu sunt altceva decât un stan de pietri. — Și

dacă nu avem deplin și desăvârșit această sfântă iubire, pricina suntem noi, pentru că nu ne dăm cu totul lui Dumnezeu.“ —

(Va urma.)

Din catehism.

78. Pătîmind și murind Isus pentru noi cum ne rugăm noi pentru aceea?

Te măresc Isus pe tine,
C'ai murit Tu pentru mine,
Sângele Tău m'a scăpat
Și cu Tatăl m'a împăcat

Isus Hristos cum am văzut a venit în lume, ca să refacă stricăciunea generală pricinuită prin Adam. Refacerea aceasta a reclamat o lucrare în trei direcțiuni:

1. Să dea o satisfacție Tatălui ceresc pentru păcat și să exopereze redobândirea darurilor pierdute prin merite corespunzătoare, adevă să se jertfească pe altarul crucii; pe acest temeiu vorbim de calitatea prețeftească a lui Isus.

2. Să dea un sistem adevărat religios și moral oamenilor; pe baza acestui adevăr vorbim de profeția lui Isus.

3. A trebuit să întemeieze o împărăție — o biserica, — și să o guverneze blând și puternic, pe baza acestei împărății vorbim de Isus rege. Isus a fost preot, arhieru în sensul deplin al cuvântului din primul moment al existenței lui oferindu-se pe altarul crucii Părintelui, fiind el preot și jertfă totodată: „Iehova a jurat și nu se va căi; Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec“ (Ps. 110. 4.) „Drept aceea având arhieru mare, carele a străbătut ceriurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem mărturisirea.“

Hristos a fost în modul cel mai eminent profet, nu numai pentru aceea că ceilalți profeti au fost trimiși pentru dânsul, și ca pre el sa'l vestească, dar și pentru aceea, că chemarea profetică a împlinit'o în modul cel mai eminent și desăvârșit și în fine pentru ca demnitatea persoanei lui este nespuse de mare cum a spus el despre sine: „Eu sunt lumina lumii: cel ce vine după mine, nu va umbla întru întunec, ci va avea lumina vieții.“ (Io. 8, 12).

Hristos ca om este cel mai mare împărat, prin însușirile sale, prin durabilitatea împă-

răjiei sale, care este veșnică, prin întinderea împărăției sale, care este universală și cuprinde în sine toate ce sunt în ceriu și pre pământ și sub pământ, cuprinde în sine toate ființele din lume dar mai vârtos cele sufletești. „Uns-am zice va el pre regele meu în Sion, muntele meu cel sfânt. (Ps. II. 4.) „Și i s'a dat domnia, mărirea și regatul, ca să-l servească toate popoarele, națiunile și limbile, domnia lui va fi domnia eternă, care nu va trece, și regatul lui nu se va sfărâma.” (Dan 7, 14.) Și în testamentul nou zice îngerul Gavril către Preacurata: „Și-i va da lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David tătănă sau. Și va împărăți în casa lui Iacob în veci, și împărăția lui nu va avea sfârșit.” (Luc. 1, 32—33.) Magii dela răsărit sosind în Ierusalim au întreat: „Unde este cel ce s'a născut, împăratul Jidovilor? (Mat. 2, 2.) La întrebarea lui Pilat: „Au împărat ești tu? Răspuns-a Isus: „tu zici, că eu împărat sunt.” (Io. 18, 57.)

Cum judecă unii necatolici dela noi cele petrecute la Roma.

Cu prilejul încheierii acordului între Sf. Scaun și Guvernul Italian, ce a avut loc la 11 Februarie, au scris și ziarele din țară asupra acestui eveniment.

În cele de mai jos cităm câteva exemple.

Dl. A. C. Cuza scrie în „Apărarea Națională” din 24 Februarie sub titlul „Suveranitatea teritorială a Papei” între altele și următoarele:

Un eveniment de o însemnătate covârșitoare, universală, s'a săvârșit zilele acestea la Roma. Eveniment, mai însemnat ca principiu—care ne interesează pe toți—decât chiar în sine, ca fapt: de Suveranitatea teritorială a Papei, a fost restabilită. Guvernul Italiei, reconstituindu-se „Statul Bisericii”...

(Se vorbește apoi de ce a urmat după ocuparea Romei și de legea garanțiilor)

Papa a refuzat.

Inchis de bună voe în Vaticanul său, la 1871, Papa nu l'a mai părăsit până astăzi: respingând ori-ce propuneri de „împăcare”.

De ce a refuzat? De ce a respins orice propuneri de „împăcare creștinească”. El, reprezentantul creștinătății?

A refuzat: pentru că „împăcare creștină”, nu putea fi cu desființarea principiului de bază a Bisericii creștine...

În contra abaterii dela principiul constitutiv al Bisericii lui Hristos, s'a luptat Papa, din înțelegere adâncă a scopului divin pentru care a fost instituită — în deosebire de Stat — și a consecințelor respectării acestui principiu.

Papa nu a voit ca Biserica lui, catolică, universală, să se confunde cu Statul Italian.

Astăzi această politică a Papei — apărând suveranitatea Bisericii față de Stat și care trebuie să fie urmată de întreaga creștinătate — triumfă.

Suveranitatea Bisericii creștine catolice, este pe deplin restabilită, în Italia — și asigurată pe viitor — prin restabilirea suveranității teritoriale a Papei, a „Statului Bisericii”.

În ce limite: este indiferent. Esențial, e principiul.

* * *

Dl. N. Iorga scrie în „Neamul Românesc” din 20 Februarie, sub titlul: „Roma împăcată,” următoarele:

După șaiszeci de ani de dușmănie, Vaticanul și Quirinalul se împacă pentru mulțămirea Italiei creștine și pentru armonia întregii lumi catolice. Și această minune-i era dat dictatorului italian s'o înfăptuiască.

De acum înainte numele lui Victor Emanuel al III-lea va fi rostit la rugăciune în toate bisericile de pe pământul țării sale și se va vedea din nou apărând, de Paști, în balconul celei mai mărețe biserici a creștinătății latine alba fantomă a Papii binecuvântând „Urbea și tot cuprinsul pământului.”

Câtă vreme Italia a fost stăpânită de liberalismul revoluționar, de stânga negativă și materialistă, Papa era încă învinsul, asediatul, acela de a cărui atitudine nu e motiv să-i pese cui are sabia în mână. Ce valoare putea să aibă puterea morală, imponderabilul autorităților care au numai sufletele în puterea lor! A trebuit o nouă concepție a vieții, care a descoperit din nou energiile imense care nu se văd ele însele, dar mișcă tot ce este în realități, pentru ca monarhiei înconjurată de iubirea unei națiuni solidare să-i vină, dela șeful Bisericii romane, dela moștenitorul cu țiară la vechilor Cesari, o binecuvântare mai mult.

Ca o victorie a spiritului etern o salu-
tăm și noi. acești Latini ai depărtatului Răsă-
rit de altă alcătuire religioasă.

„Sentinela Catolică“

Iubirea de pace. La primăria din Luebek
era inscripția: *Concordia domi, foris pax*
adică înțelegere acasă, pace înafară! Un
principiu excelent! Această inscripție ar tre-
bui să fie nu numai pe toate primăriile ora-
șelor; ar trebui să fie parola pentru popoare,
state, comune și familii. Sunt oameni, cari
acasă se poartă ca niște adevărați demoni,
iar în lume ca niște îngeri. Celor ce jertfesc
pe ale lor pentru pace, Domnul le va răs-
plăti însuțit.

Mânia. Dacă ai supărat pe cineva în
mânie, să cauți să-ți reperi cât mai iute gre-
șala. Sfântul Ioan, patriarhul Alexandriei, își
dete toată silința, ca să nu se retragă săra-
cilor ajutorul obișnuit. Dar cu guvernatorul
Niceta nu era de glumit; acesta respinse pe
patriarh spunându-i chiar vorbe jignitoare.
Seara trimise Sfântul să i se vestească guver-
natorului: „Soarele o să apună în scurtă
vreme“. Prin aceasta voia să-i spună: *As-
cultă de sfatul sfintei Scripturi: „Soarele să
nu apună pe mânia voastră“* (Efes. 4, 26.)
Guvernatorul înțelese aceste cuvinte, ceru
scuze și împlini dorința patriarhului.

Necumpătarea. Necumpătarea strică
sănătății și provoacă adesea moarte neaș-
teptată. Un medic francez rugă pe bolnavii,
pe cari îi trata, să-i permită de a vizita bucă-
tăria lor. Acolo saluta pe bucătar sau bucă-
tăreasă, le întindea mâna și le zicea într'un
ton glumeți: „Noi medicii vă suntem datori
o mare recunoștință. Căci de n'ar exista
bucătari și bucătărese, mulți medici ar trebui

să moară de foame“. Dela necumpătare vin
diferite boli: dureri de stomac, lipsa de poftă
la mâncare, hidropizia, apoplexia și altele.
Abraham a Santa Clara spune foarte bine:
„Cele mai multe boli își au originea din țara
lăcomiei“. Și Papa Leon XIII-lea zicea: „Unii
mănâncă nu ca să trăiască, ci ca să moară
mai iute.“

„Lumina Creștinului“

Asociațiunea pentru cultura poporului
român din Maramureș sub numire de
**„Biblioteca populară creștină
din Maramureș“**

până în prezent a scos de sub tipar
următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.“ de Părin-
tele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania“ de
P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusa-
lii“ de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii
lor“ de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua
Cruții“ Prelucrare de P. de sub Munji
Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime“
Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu“
să nu furi. Prelucrare de P. d. B.
Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Cruții până
la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la
Paști“ Prelucrare de Păr. de sub
Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamei față de prunci.“
Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Pre-
lucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L.
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină“. Pre-
lucrare de Părințele dela Bistrița.
Preț. 12 Lei.

Calendar săptămânal.

7 — 13 Aprilie 1929.

7. Dumineca Tomii (Ev. Ioan 20, 19) Caliope † 289.
8. Luni. C. Irodion.
9. Marți. M. Eupsichie.
10. Mercuri. M. Terenție și Pompeiu.
11. Joi. M. Antipa.
12. Vineri. Vasile Paros.
13. Sâmbătă. C. Teodor.